

Nr 250

Av herr **Svanberg m. fl.**, *angående fördelningen av beskattningsrätten mellan produktionskommun och huvudkontorskommun.*

(Lika lydande med motion nr 202 i Första kammaren)

Enligt stadgandena i 58 § kommunalskattelagen skall ett företags inkomst till minst 5 % beskattas i den kommun där huvudkontoret är beläget, såvida ej högre belopp är motiverat. Praxis synes ha lett till att som regel 10 % av inkomsten beskattas i huvudkontorsorten. Detta förhållande är i många avseenden mindre tillfredsställande. Ett flertal bolag har sina huvudkontor i Stockholm eller någon annan större stad, medan rörelsen som sådan helt bedrivs i andra kommuner. Enbart det förhållandet att ett antal tjänstemän är placerade vid ett huvudkontor i dessa städer medan den överväldigande delen av de anställda finns i andra kommuner, där bolagens produktiva verksamhet är förlagd, innebär alltså att upp till 10 % av inkomsten undandras beskattning i de kommuner där bolagens huvudsakliga verksamhet är belägen.

Exemplen på detta är många, men här kan som exempel anföras LKAB, vars hela verksamhet är inriktad på brytning och försäljning av malm. All brytning, framforsling och skeppning av malm sker inom Norrbottens län och Nordnorge, medan huvudkontoret är beläget i Stockholm enligt bolagsledningens beslut. Antalet anställda vid huvudkontoret är 75 av bolagets totalt 15 678 anställda enligt 1962 års uppgifter. Detta oaktat har LKAB de senaste åren taxerats till kommunalskatt i Stockholm enligt följande: år 1961 = 22 042 860 kronor (220 428 skattekronor), år 1962 = 22 323 460 kronor (223 234 skattekronor) och år 1963 = 19 187 660 kronor (191 876 skattekronor) vilka belopp alltså icke kunnat bli föremål för beskattning i ifrågavarande kommuner i Norrbotten. Förhållandet är i flera andra fall likartat eller än mer påtagligt, men här har LKAB valts som exempel. Enligt vår mening synes frågan om huvudkontorsandelens storlek och därmed sammanhängande frågor böra bli föremål för översyn i avsikt att åstadkomma större rättvisa i fråga om skatteunderlagets fördelning mellan vissa administrativa centra och ifrågavarande bolags egentliga produktionsorter.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi därför hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om översyn av gällande bestämmelser rörande den s.k. hu-

vudkontorsandelen vid bolags kommunala beskattning jämte därmed sammanhängande frågor.

Stockholm den 23 januari 1964

Ingvar Svanberg

Erik Hammarsten

Annie Jäderberg

Gunnar Lundmark

Ragnar Lassinatti